

for Viborg Amts 2den Valgfreds (Anfjær) sigtede til. Det synes dog i alt Fald, at den ærede Krigsminister just ikke støtter dette Forslag, men at han dog kunde være tilbøjelig til at gaa noget i denne Retning. Jeg skal imidlertid erindre om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt et Antal af 4 Regimenter paa Sjælland vilde gaa ud over, hvad der kan rekruterer fra Sjælland og Smaaøerne, afhænger af, hvilket Hovedantal af Regimenter man vil have. Hvis de 4 Regimenter stode i Forhold til de af Krigsbestyrelsen nu foreslaaede 7 Regimenter, er det klart, at disse 4 Regimenter a 4 Batailloner ingenlunde vilde kunne rekruterer fra Sjælland og Smaaøerne; men gaar man ud fra de af Mindretallet foreslaaede 10 Regimenter, og antager man, at de 4 deraf skulde være paa Sjælland, vilde det vistnok nogenlunde kunne svare til Rekrutudskrivningen fra dette Distrikt; det betyder altsaa i og for sig Intet. Naar den ærede Krigsminister i alt Fald ikke udtalte sig imod, at der paa Sjælland fandtes Kadres, hvortil Mandskab skulde indfalder fra Jylland, maa jeg imidlertid, i alt Fald for mit Bedkommende, og jeg tror ogsaa paa Flertallets Vegne, beklage, at den hviderede Krigsminister kunde være tilbøjelig til at støtte en saadan Løste. Jeg er overbevist om, at et saadant Forslag ikke vilde kunne finde nogen Støtte, og i saa Henseende glæder jeg mig over, at Flertallet i sit Forslag har optaget en Paragraph, der omhandler Garnisonsbestemmelser, som ellers ere udelagte, men som udtrykkelig paabyde, at der skal garnisoneres 3 Regimenter i Jylland, og 1 Regiment paa Fyn, medens de øvrige Afdelinger skulle være paa Sjælland.

N. W. Jensen: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Udtalelse ligeoverfor den ærede Ordfører med Hensyn til Vinterstyrken. Det maa da først erindres, at man efter den bestaaende Lovgivning er nødsaget til forløbs at udtage det Mandskab, der staar tilbage i Uddannelse, altsaa ogsaa i Disciplin. Det er ligefrem en Byrde, at man er nødsaget til at beholde sidstnævnte Mandskab; men det er saare naturligt, at dette, der tilbringer den største Del af den Tid, man har dem om Vinteren, i Kachotten, ogsaa komme i Kachotten, naar de komme i Leiren. Naar den ærede Ordfører sagde, at det fortrinnsvis var de „Fattigste“, der blev tilbage, er det en Misforstaaelse. Det er ikke de Fattigste i dette Ords rigtigste Betydning, men det er dem, der vide, at det ikke nytter, de komme hjem, fordi de ikke kunne faae Arbejde; det er daarlige Subjekter, som ikke kunne faae Noget at bestille. Ja, den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, og da han før støttede sig paa sin Erfaring, maa det ogsaa være mig tilladt at støtte mig paa min Erfaring, og den tror jeg i dette Spørgsmaal at turde sætte imod det ærede Medlems. Hvad iøvrigt angaar Vinterstyrken, vil jeg gjøre opmærksom

paa, at hvis Flertallets Forslag skulde blive til Lov, hvad jeg dog ikke haaber, vilde man med Hensyn til Vinterstyrken vedtage noget Nyt paa en Tid, da der fra Krigsbestyrelsens Side er gjort Skridt til en Reform, som jeg tror i Tiden vil vise sig frugtbar. Man har nemlig ved alle Afdelinger samlet Vinterstyrken under en Kaptajn, medens den tidligere var slaaget itu i smaa Bunker under Kompagnicheferne. Derved er der givet Udflugt til, at den nævnte Styrke kan faae en god, forsvarlig og fremadskridende Undervisning, og den vil da kunne danne en Kjerne, hvorom det øvrige Mandskab kan samle sig. At det kan være godt at have en saadan Kjerne, synes vel ikke at være det ærede Flertals Anskuelse, men jeg tror, at man alle andre Steder er af den Mening.

Børnøes: Da den ærede Ordfører næstsidste Gang havde Ordet, talte han grumme meget om forskjellige Udtalelser og Forslag fra forskjellige Medlemmer og fra Mindretallets Side, som gik ud over Hovedet paa Flertallet og rammede Krigsministeren. Det gik saaledes frem og tilbage; man kunde ikke ret se, hvor disse forskellige Forslag og Udtalelser rammede, og i alt Fald var den ærede Ordfører temmelig sikker paa, at de rammede forkert. Jeg tror, at den ærede Ordfører har overset, at de Forslag, der fra Mindretallets Side ere stillede, ikke ere stillede til det ærede Flertals Forslag, men til det foreliggende, altsaa til den ærede Ministers Forslag. Forsaa vidt der altsaa er en Uenighed mellem den høitagtede Minister og Mindretallet, er det en Selvfølge, at de Forslag til Forandringer, der ere stillede, ramme Ministerens Forslag. Om de ved samme Leilighed komme til at ramme det ærede Flertals Forslag, er en anden Ting; men de ere i hvert Tilfælde ikke skudte ud paa det ærede Flertal, men paa rette Bedkommende. Det var iøvrigt en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side, naar han troede, at de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Anfjær) med Hensyn til Underbefalingsmændenes Uddannelse og navnlig Underkorporalernes Tilveiebringelse, ogsaa rammede Mindretallet; thi vi ville dog Alle — saaledes udtalte han sig, idet han henviste til Lovforslagets § 13 — søge at faae disse Underkorporaler blandt Elitesoldaterne. Det er netop det, Mindretallet ønsker at undgaa, og det er netop derfor, vi have stillet Forslag om en saa betydelig Forøgelse af Befalingsmandseleverne, saaledes at man kunde undgaa dette Udvalgt af Elitesoldater. I den Forstand, hvori dette Ord i Almindelighed tages, vil der jo forøvrigt ikke hos os blive Tale om Elitesoldater. Jeg havde misforstaaet den ærede Ordfører med Hensyn til Dvølskerne i September og den forudgaaende Dvølse. Den ærede Ordfører sagde, at det paa ingen Maade var Flertal-